

Сливенския Митрополитъ Серафимъ, е нагласено тъкмо по мелодията на германския химнъ.

Д. Чинтуловъ е първия, който въ 1843 год. извика гръмогласно къмъ поробеня българинъ:

Българи юнаци,
Ще ли още спимъ?
Вдигайте байраци
Да се освободимъ.

Паисий каза: защо се срамувашъ отъ рода си, о, българино! А Чинтуловъ извика: не е достатъчно само да се наричаме българи, но трѣбва:

Да викнемъ всинца съ гласъ голѣмъ
По всичкия Коджа Балканъ:
Голѣмо, мало, ставай,
Оржжие запасвай!

Защото — казва Чинтуловъ — да се чувствуващъ членъ на единъ поробенъ народъ, какъвто бѣше българскиятъ, е недостойно и унижително, затова трѣбва всички не само да се просвѣщаваме, но и да възстанемъ и се отърсимъ отъ турското иго.

Идеалътъ, който е сгрявалъ Д. Чинтуловъ още въ Одеската семинария е билъ — да ратува едновременно за образованието и освобождението на българския народъ. Тоя лозунгъ личи още въ първото му патриотическо стихотворение „Изпроводиакъ на едного българина изъ Одеса“ —

Смисли, че общитѣ ни братя
Въвъ мракъ живѣятъ и мъгли.
И чакатъ тѣ съ нетърпѣние
Небесний святъ да ги огрѣй
И въ тѣхъ да свѣтне просвѣщение
И мракътъ тъменъ да развѣй.